

Dorp verantwoordelijk voor basisschool

Basisschool Kromme Akkers in Garnwerd stond op punt van sluiten, maar door acties blijft het open. Dorpelingen moeten de handen uit de mouwen steken, wil de school blijven bestaan.

GEA MEULEMA

Een jaar geleden stond basisschool Kromme Akkers in het Groninger Garnwerd (450 inwoners) op het punt van sluiten. De school met zestig leerlingen, maar door krimp daalt het aantal, was volgens het schoolbestuur niet meer levensvatbaar en zou met een andere kleine school moeten fuseren.

Dat liet het dorp niet gebeuren. Ze voerde actie, en zie hier: de school blijft voorlopig open. Sterker nog: deze week ondertekende het dorp samen met de school, het bestuur en de gemeente een intentieverklaring: ze worden medeverantwoordelijk voor de school. „Uniek in Nederland”, zegt Sonja Hofstee, een van de bewoners die opkwam voor de school en nu projectleider is.

Het betekent dat dorpsbewoners zich structureel voor de school moeten inzetten. Er zijn vrijwilligers die verantwoordelijk worden voor het klein onderhoud van de school, zoals het grasmaaien, het onderhoud van de moestuin en de schoonmaak. Het geld dat daarmee wordt bespaard, mag de school voor onderwijs inzetten. Er kunnen bijvoorbeeld iPads voor worden gekocht, want de school wil, ten gunste van lessen op maat, meer digitaliseren. Harm Krol van het schoolbestuur: „Het openblijven van de school betekent dat ze budgetneutraal moeten draaien.”

Verder ligt het in de bedoeling ouders bij schoolprojecten in te zetten. Een imker uit het dorp wil zijn kennis graag delen, misschien komt er een kippenhok, en er zijn al ouders die helpen bij het onderhouden van en het lesgeven over de moestuin.

Een moeder geeft, met producten uit de tuin, kookles aan kinderen. Hofstee: „Je zou er maaltijden voor het dorp van kunnen koken en die winst voor de school kunnen gebrui-

Garnwerd viert feest: de school blijft behouden, dankzij de inzet van dorpsbewoners. Links leerkracht en locatiecoördinator Rogier Hilbrandie. FOTO DVHN

ken.” Ouders zouden een dagproject kunnen doen, zodat leerkrachten zich die dag in onderwijsvernieuwing kunnen verdiepen, zegt Hofstee. Er zijn tal van plannen en het moet nader worden uitgewerkt. „Het belangrijkste is: het dorp gaat er voor.”

De inzet van dorpelingen is risicovol, want hoe behoud je kwaliteit, in hoeverre kun je er van op aan en hoe zit het met de continuïteit? Veel ouders over de vloer kan belastend zijn. „Wij zijn niet bang voor ouders”, zegt leerkracht en locatiedirecteur Rogier Hilbrandie. „We hebben al korte lijntjes met ze en het is niet de

bedoeling dat ze de lessen overnemen, wel dat ze ondersteunend zijn.”

Er worden eisen gesteld aan de helpers, benadrukt Hofstee. „Medeverantwoordelijk zijn voor de school is meer dan vrijwilliger zijn. Als er geen structurele inzet is, dan is er blijkaar onvoldoende draagvlak in het dorp en dan houdt het op.”

Vooralsnog is ‘Garnwerd’ enthousiast. Er zijn zelfs ideeën om het schoolgebouw van de gemeente te kopen. Er zou naast de school dan een dorps huis in kunnen, een jeugdsoos, kinderopvang, bieb en een kleinschalig restaurant. Als ze het

gebouw zelf in handen hebben, hebben ze daar meer zeggenschap over en denken ze meer kans te maken op subsidies. Hoewel de verhoudingen met het schoolbestuur nu goed zijn, blijven ze op hun hoede. Mocht de

school vanwege het mislukken van de aanpak of toch te weinig leerlingen moeten sluiten, dan denken ze een grotere vinger in de pap te hebben en een vorm van onderwijs voor Garnwerd te kunnen behouden.